

kommunen og en endelig Ordning af deres Forhold foreløbig beror paa Forhandling mellem de interesserede Parter, har man, for ikke at forrykke Grundlaget for denne Forhandling, opretholdt den i Øjeblikket bestaaende Ordning, hvorefter Amtskommunen kan udskrive samtlige amtskommunale Bidrag paa de enkelte til Amtsraads kredsen hørende Kommuner, og i Henhold til hvilken Købstædernes og Flækkernes Andel i Amtskommunens Fællesudgifter beregnes paa lignende Maade som i tidligere Skatteaar.

6. Medens Reglerne om Begrænsningen af Købstad-, Flække- og Sognekommunernes Skatteudskrivningsret for Skatteaaret 1923—24 og senere Skatteaar vil være at søge i den kommunale Valglovs § 22, har man, da denne Lovbestemmelse ikke kan bringes til Anvendelse, for saa vidt angaar Skatteudskrivningen for Finansaaret 1922—23, været nødsaget til at give en særlig Regel for dette Aars Vedkommende.

7. Bestemmelsen svarer til § 9 næstsidste Stykke i den kommunale Administrationslov.

8. Bestemmelserne er i Overensstemmelse med de tilsvarende i § 6 i Lov Nr. 208 af 15. April 1921.

9. I denne Bestemmelse har man anset det for rettest at opregne forskellige Bestemmelser i den kommunale Administrationslov, som efter deres Indhold vedblivende har Gyldighed ogsaa udover 1. April 1922.

10. Reglerne angaaende Valgene til Amtsraadet svarer til de i den kommunale Administrationslovs § 9 givne Regler, idet man dog har ment det rettest at bestemme Antallet af Købstædernes og Flækkernes Repræsentanter efter Folketallet. Der vil i Henhold til denne Bestemmelse være sikret disse Kommuner mindst 3 Medlemmer i Amtsraadet.

11. For at hindre, at man ved Udskydelse af den endelige Overdragelse af faste Ejendomme spekulerer i, at de i Landsdelene gældende Regler om Opkrævning af Grunderhvervsskat normalt vil ophøre at have Gyldighed med Udgangen af Skatteaaret 1921—22, har man anset det for hensigtsmæssigt at give en særlig Bestem-

melse, hvorefter Grunderhvervsskat stadig vil kunne kræves ved saadanne Ejendoms-overdragelser, som retlig set er paabegyndt inden 1. April 1922, men først endelig fuldbyrdede efter denne Dato.

12. Reglen om, at særlig Skattepaaligning kan finde Sted for Dele af en sammenlagt Sognekommune, der tidligere har udgjort en selvstændig Kommune, er nødvendig af Hensyn til Opfyldelsen af de Forpligtelser, som enkelte af de sammenlagte Kommuner har paataget sig i de angaaende Sammenlægningen indgaaede Overenskomster. Endvidere har man villet fastslaa, at de tilsvarende Regler i Lov Nr. 242 af 6. Maj 1921 om særlig Skattepaaligning for tidligere selvstændige Skolekommuner vedblivende har Gyldighed.

13. Da enkelte af de bestaaende Sognekommuner i Landsdelene efter danske Forhold maa anses for ret smaa, har man anset det for hensigtsmæssigt ved Loven at aabne Adgang for disse Kommuner til at blive sammenlagt med en tilstødende Kommune.

14. I § 11 i Lov af 1. Marts 1919 om Tillæg til Købstadkommunalloven er opregnet en Del Magistratsforretninger, hvis Udførelse er overgaaet til de folkevalgte Borgmestre, og det er endvidere fastsat, at Ændringer i og Tillæg til de saaledes trufne Bestemmelser kan ske ved kongelig Resolution. Man har fundet det hensigtsmæssigt, at saadanne Bestemmelser kan træffes paa tilsvarende Maade i de sønderjydske Landsdele og har derfor optaget en dertil sigtende Bestemmelse i Lovforslaget.

15. Det har været nødvendigt udtrykkelig at fastslaa, efter hvilke Regler de eventuelle Omvalg vil være at foretage, da der i modsat Fald vilde kunne opstaa Tvivl om, hvorvidt de for Landsdelene indtil 1. April 1922 gældende særlige Regler om kommunal Valgret og Valgbarhed kunde bringes til Anvendelse ved Omvalgene.

Med Lovforslagets Gennemførelse skulde dansk Kommunallovgivning i sin Helhed være indført i de sønderjydske Landsdele. Dette har man udtrykkelig villet fastslaa gennem Lovforslagets § 3.